

מבחן על פרשת קדושים

חלק ראשון:

הרם מן התיבה 6 פתקים. מתוכם בחר 5. ומלא את הטבלה לגביהם:

לשון הפסוק	הסבר המצוה	עשה/לא תעשה	מי חייב בזה
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

חלק שני:

בסיפור שלפניך מופיעות כמה מצוות וכמה עבירות שמופיעות בפרשתנו. ציין לפחות 8 מהן.

"אוף" אמר יוסי לאשתו זהבה "שוב בעל המפעל שלי מעכב את המשכורת. הוא אומר שיתן לנו את הכסף רק בעוד שבועיים". "מה נעשה?" אמרה זהבה "כבר אין לנו מה לאכול ונגמר כל הכסף". "אין ברירה. נלך לאסוף קצת חיטה שנשארה בשדות אחרי הקציר" הציע יוסי. לא היתה להם ברירה והם הלכו לאסוף.

בדרך ראה יוסי משהו נורא. ילד רץ, נפל לבור ונפצע. היה נראה שהוא בסכנת חיים, אבל יוסי מיהר. הוא אמר לעצמו: "בודאי ההורים שלו יבואו תיכף. אין לי זמן עכשיו לטפל בו". וזהבה הוסיפה: "וחוץ מזה אני מכירה את הילד הזה. הוא שובב גדול. כל היום רץ ומשתולל. אני לא מתפלאת שזה קורה לו".

אחרי זמן מה חזרו זהבה ויוסי הביתה עם כמות של חיטה. ואז ראו את שני הילדים שלהם, ראובן ושמעון רבים: "אמא, שמעון לקח לי את הטוש שלי, אז גם אני לקחתי לו". "הוא הרביץ לי. הנה קבל. גם אתה תחטוף ממני". בקושי הצליחו להפריד ביניהם. לפחות אחר כך עזרו ראובן ושמעון להורים לטחון את החיטה ולהכין לחם.

"מה עוד נאכל?" שאל שמעון. "אפשר לקטוף מעץ התפוחים החדש שלנו". הציע שמעון "העץ הזה ששתלנו בשנה שעברה. ראיתי שיש לו כבר כמה תפוחים".

אחר כך היה צריך אבא יוסי להתארגן לחתונה. הוא לקח את סכין הגילוח שלו והתגלח. אחר כך לבש את החליפה החדשה שלו. החליפה היתה תפורה מבד מיוחד שיש בו שילוב יפה של חוטי צמר ופשתן, ונראתה יפה מאוד.

בחתונה פגשו יוסי וזהבה הרבה אורחים. ביניהם ראה יוסי גם את אלברטו. "אותו אני שונא" לחש יוסי לזהבה, ומייד הסתובב לצד אחר. אבל בכל זאת הכל עבר בשלום.

כשחזרו מהחתונה ראו את ראובן, כשהוא עדיין מתכונן למבחן על פרשת קדושים...

העבירה או המצוה	מי בסיפור עשה את זה?
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	

	7.
	8.

קדָשִׁים תִּהְיוּ

אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ

אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים וְאֱלֹהֵי מִסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

בְּיוֹם זִבְחֵכֶם יֹאכַל וּמִמְחֶרֶת וְהִנּוֹתָר עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֶף

לֹא תִכְלֶה פָּאת שֹׁדֶךְ לִקְצֹר

וְלִקְטַת קִצִּירֶךָ לֹא תִלְקַט

וְכִרְמֶךָ לֹא תַעוֹלֵל

וּפֶרֶט כִּרְמֶךָ לֹא תִלְקַט

לֹא תִגְנֹבוּ

וְלֹא תִכְחֲשׂוּ

וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ

וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לִשְׁקֹר

לֹא תַעֲשֶׂק אֶת רֵעֶךָ

וְלֹא תִגְזֹל

לֹא תִלִּין פְּעֻלַּת שְׂכִיר אִתָּךְ עַד בֹּקֶר

לֹא תִקְלָל חֵרֶשׁ

וְלִפְנֵי עֹרֵר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל

לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפָּט

לֹא תִשָּׂא פָנֶי דָל

וְלֹא תִהְדָּר פָּנֵי גָדוֹל

בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עַמִּיתָךְ
לֹא תִלֵּךְ רָכִיל בְּעַמִּיךְ
לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךְ
לֹא תִשָּׂנֵא אֶת אֲחִיךָ בְּלִבְּךָ
הוֹכֵחַ תוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתָךְ
לֹא תִקֵּם
וְלֹא תִטּוֹר
וְאֶהְבֶּה לְרֵעֶךָ כְּמוֹךְ
בְּהִמָּתָךְ לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִים
שֹׂדֶךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים
וּבְגָד כְּלָאִים שַׁעֲטָנִז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ
שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָּכֶם עֵרְלִים לֹא יֵאָכֵל
לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם
לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תַעֲוִיגּוּ
לֹא תִקְפוּ פֶּאת רֵאשֵׁיכֶם
וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פֶּאת זִקְנְךָ
וְשָׁרֵט לִנְפֹשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרֵיכֶם
וּכְתָבֶת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָּכֶם
אֶל תִּפְּנוּ אֶל הָאֲבֹת וְאֶל הַיָּדְעָנִים
מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם וְהִדְרָת פָּנֵי זָקֵן
וְכִי יִגְוֹר אִתְּךָ גֵּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ

לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוֹרָה מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק אֶבְיֵי צֶדֶק אִיפֹת
צֶדֶק וְהִיוּ צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם